

## Hej alla vänner till barnen i Shabalala/Sydafrika

### Först lite historik

En lördag år 2008 när sjuksköterska och barnmorskan Sipiwe Solomons åkte till soptippen med sitt skräp ser hon en handfull barn som letar efter mat. Hon vet naturligtvis från sitt arbete att barnen lider och att det finns många föräldralösa pga AIDS. Men när hon ser dessa olyckliga barn kan hon inte stå emot. Hon säger "barn skall inte behöva gå på soptippen för att få mat, kom hem till mig i morgon så ska jag ge er mat". Barnen kom och hade flera, också hungriga, kompisar med sig. Ett par månader senare sålde familjen sitt hus för att använda pengarna till att köpa mark i byn Shabalala för att där investera i ett dagcenter för föräldralösa och fattiga barn. Själv flyttade familjen Solomons (två vuxna och tre barn) in i ett stort tält - vad jag kallar bönetält. Där bodde de i ett år medan maken Pastor Solly Solomons byggde ett nytt litet hus på området.

Ja detta var början till Hosanna Community Projects som först kom igång med projektet Orhans and Vulnerable Children, OVC (Föräldralösa och utsatta barn). Sedan startade hon projektet Home Based Care som var hjälp i hemmet till AIDS och TBC sjuka, sedan Job Cration Projektet och sedan kom det flera andra aktiviteter. År 2009 var projekt registrerat som Non Profit Organisation för hjälpverksamhet. Och 2010 blev Mama Sipwe utsedd till en av 32 Mama Afrika av mejerikoncernen Clover.

Min fru och jag har jobbat som volontärer på Hosanna sedan 2010.



Från början lagades maten utomhus över öppen eld i stora grytor. Vatten fick bäras i spannar långa sträckor och utedass var en lyx. Barnen fick leta upp en plats i skuggan för att äta. Idag har vi ett kök, gasspis och en ganska stor hall där ca 80 barn kan äta samtidigt. Vi har också elektricitet, vatten från egen brunn, ett litet kontor och gott om plats för aktiviteter utomhus.

Till detta har Lions och andra svenska sponsorer bidragit och sänkt ner närmare en halv miljon kronor så att ca 200 fattiga barn i åldern 6-14 år inte behövt lägga sig hungriga på kvällen. Att HIVsmittade barn fått diagnos och medicin. Att barn som mist sina föräldrar i AIDS fått social utveckling och vuxna förebilder. Att fattiga barn i decimerade familjer mot alla odds fått en möjlighet i livet och en tro på framtiden.

Barnen kommer till Hosanna Centret varje eftermiddag. Deras liv är kantat av fattigdom och med en omgivning av HIV/AIDS eller TBC. Malaria, kolera och diabetes härjar också här. Många är föräldralösa på grund av AIDS- epidemin. De tas då om hand av äldre syskon eller andra fattiga anhöriga vilka ofta också är drabbade av HIV/AIDS och arbetslöshet. Många bär på traumatiska upplevelser i form av våldtäkt, vuxna i omgivningen med alkoholproblem, äga, brist på mat, kläder, mm. När barnen kommer på eftermiddagen får de först en enkel måltid. Därefter ges social utveckling och annan utvecklande sysselsättning. Det kan vara musik, sport, datautbildning, läxhjälp eller bokläsning. Vi kallar det "Life Skill Program".

När pengar finns ordnas också särskilda program för barnens vårdnadshavare och släktingar. De får information i näringslära och hur man undviker eller lever med HIV och TBC

## Nu till dagens verklighet

### Corona

Som överallt numera så är det stort focus på Corona och att så gott det går hålla alla friska. Inga av våra 80 barn på centret har blivit smittade, ej heller någon bland personalen. På Centret råder strikta regler om avstånd, munskydd och hygien. Säkert har detta bidragit. Barnen utbildas och förväntas ta kunskapen med hem till de familjer de bor hos. Att vi nyligen fått vatten från egen brunn hjälper naturligtvis till att hålla hygien på en bättre nivå än tidigare. (Se förra nyhetsbrevet)

I Sydafrika är coronaläget som i Europa fast faserna ligger något senare. Myndigheterna jobbar hårt med att få ut information. Dessvärre når inte informationen alltid fram, den måste skrivas på 12 språk och måste kompletteras med muntlig information på lika många språk. Läskunnigheten är låg bland de äldre ute i byarna. Det finns också krafter mot vaccinationer. Vissa pastorer i lokala kyrkor och många medicinmän avråder från vaccination. Ibland är argumentet att det avviker från bibeln och ibland att man kan få konstiga hjärnsjukdomar av vaccinet. På landsbygden har de lokala kyrkorna och medicinmännen mycket stor trovärdighet och makt bland befolkningen. Detta tillsammans med initial vaccinbrist gör att vaccinationsgraden endast ligger på 20% bland den vuxna befolkningen. Dock högre än resterande Afrika.

Det är allmänt känt att Corona har försämrat livet för HIV/AIDS drabbade, TBC, fattigdom och arbetslöshet, så också i Shabalala där vi verkar. Pengar från myndigheter och internationella biståndsgiva har omdirigerats till Corona. De få som hade ett jobb har ofta mist det eller blivit permitterade med väldigt låg ersättning. **De fattiga har blivit ännu fattigare.**

Tidigare i år var det "Lock down" i Sydafrika, då gick personalen hem med mat till barnen och den familj de bodde hos. Nu när de värsta restriktionerna har hävts går det återigen att hålla igång verksamheten. Barnen kommer som vanligt, men för att minska smittorisken tar varje barn som har möjlighet med sig egna skålar att äta ur. Se bilden till höger.





Centret för datorutbildning, som har flera stora finansiärer, är återigen öppet för angränsande skolor och unga arbetslösa. Och våra barn får fortsatt hjälp med läxor och utbildning i datakunskap

Fysisk aktivitet är viktigt. För pojkarna har det alltid varit ganska lätt. En fotboll, en grusplan och några pinnar för

mål fungerar bra. För flickorna har det varit något sämre. Men nyligen fick vi tillstånd att utnyttja marken på en angränsande tomt för att spela netball på (basketboll för flickor). En godhjärtad person har donerat bollar, transportabla ställningar för korgarna samt bollar. Allt överlämnades under högtidliga former. Se bilden till höger under överlämnandet av en boll. Hon har också skickat dit en instruktör som kan aktivera flickorna. Bra för vi har väldigt om personal pga pengabrist.



Ja, det börjar bli ebb i kassan. Lions i Sverige har pga Corona inte haft så mycket pengar att donera.

Samma sak gäller för den största donatorn, God's Glories Ministries International i USA som är en religiös organisation. I USA råder stora begränsningar för sammankomster och även kyrkorna har svårt med att samla in pengar. Mama Sipiwe har etablerat en lodge med ca 20 små stugor som när det inte är Corona får ett överskott som hon ger till OVC projekt. Även där är det ebb i kassan.

Pengar kommer huvudsakligen från Sverige, USA och England. Material, kläder, mat mm kommer från lokala donatorer. En viktig donator är mejerikoncernen som ger mjölk och yoghurt samt har utbildat Mama Sipiwe i ledarskap. En lokal organisation har nyligen gett godis och andra gåvor som delas ut som uppmuntran för bra resultat i skolan eller gott uppförande på Hosanna centret.

## Job Creation

Som ni säkert vet så har vi i många år drivit ett projekt vi kallar Job Creation. Vi ordnar jobb åt ett hundratatal personer som aldrig haft något riktigt jobb. Vi får pengar från en stiftelse för nio



månader i taget, sen får vi göra en ny ansökan. Varje "anställd" får ca 1500 kr per månad. Pga av Corona har det legat nere under några månader. Men nu lättar det och vi fick god respons på vår senaste ansökan. Det betyder jobb åt många och det betyder att vi får personal till våra projekt.

## En dröm går i uppfyllelse

Mama Sipiwe har i många år haft en dröm att kunna blanda OVCbarnen på centret med äldre personer i Shabalala. Med stöd från Hosanna kyrkan har hon därför startat aktiviteter för en grupp äldre personer som också lever i fattigdom. De kommer till centret och får utbildning i att odla sina



egna grönsaker. De får lära sig om hälsa och näringsrik mat. Kvinnorna får garn och sybehör för att sticka varma halsdukar till barnen. Som tack för hjälpen får de mat och matpaket med sig hem. På bilden ser vi när man odlar spenat i gamla bildäck

Hälsningar

*Jörgen Runesson*

LC Råå

